

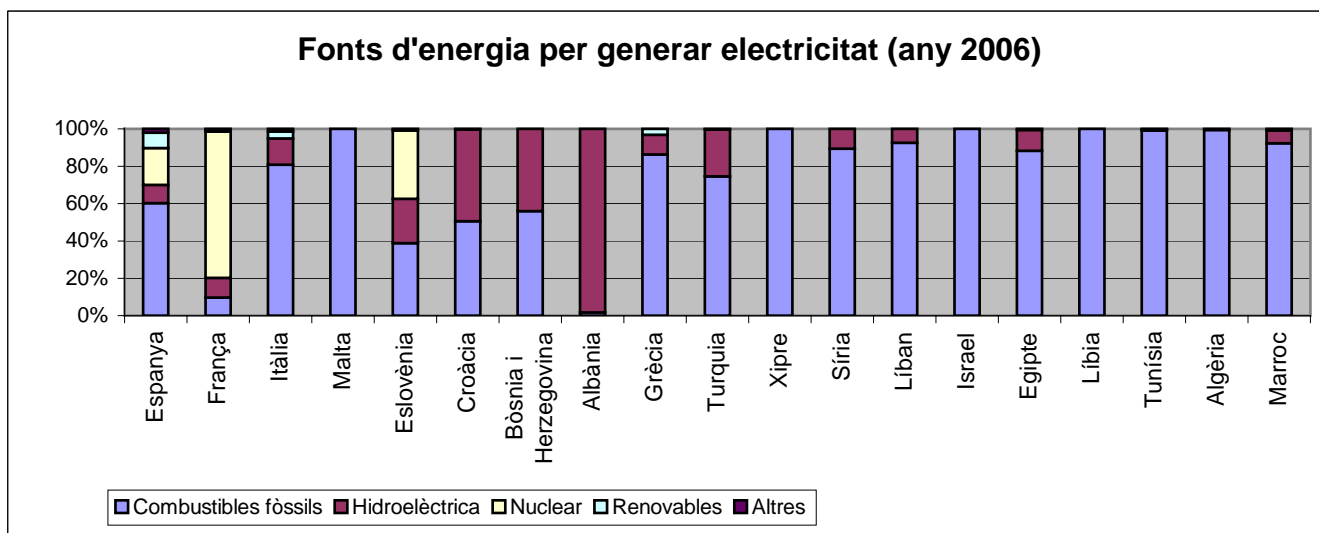
FONTS D'ENERGIA ELÈCTRICA AL MEDITERRANI

L'arc mediterrani obté la majoria de l'electricitat que usa cremant combustibles fòssils (carbó, petroli i gas): un 75%, fent la mitjana de tots els països. Tal com podem veure a la gràfica, corresponent a producció d'electricitat l'any 2006 (no s'hi inclou l'electricitat importada), la dependència dels combustibles fòssils és aclaparadora a tots els països de les ribes est i sud, que disposen de molts menys recursos hídrics que els de la riba nord. En aquests darrers es dona més variabilitat, sobretot per la combinació amb l'energia hidroelèctrica. Destaquem el cas d'Albània, en què un 98% de l'electricitat és d'origen hidroelèctric.

La generació d'electricitat a partir de salts d'aigua és renovable, però quan s'obté d'embassaments de grans dimensions implica la inundació de grans extensions de terreny amb una alteració important dels ecosistemes i del territori. Alguns sectors consideren que l'energia hidroelèctrica majoritària no és ecològicament desitjable, i en canvi sí que ho seria la *mini*hidroelèctrica (en què els embassament són de mida moderada).

La proporció d'electricitat que s'obté de la resta de fonts renovables (eòlica, solar, combustió de biomassa i geotèrmica) només és moderadament significativa a Espanya (8%, gairebé tota eòlica), Itàlia (4%, principalment geotèrmica i biomassa) i Grècia (3%, gairebé tota eòlica).

D'energia nuclear nomé se'n fa a tres països, entre els quals destaca França en què un 78% de l'electricitat és d'origen nuclear.

Font: Agència Internacional de l'Energia, 2006.